

Höladó: L.B. Târgu-Mureş Piaţa Regele Ferdinand 66.

România

ZENEAKADÉMIA

LISZT MŰZSÉLY

Lara Róbert

ép. 1466

Méltóságos

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

I S O Z

K Á L M Á N

titkár

Urnak

B u d a p e s t. VI

U N G A R I A

Zeneművészeti Főiskola
Liszt Ferencz-tér.

Marosvásárhely 1938 okt 10

Ep. 1466

3256/93

Méltóságos Uram!

Már nagyon rég terveztem, hogy leveleiben is megköszönjem azt a nem mindennapi jó-
ságot, amivel Méltóságodnál találkoztam,
de életemnek egy olyan súlyos válságán men-
tem keresztül, hogy ugyancsak szükségem volt
alapvetően minden optimizmusára
és husonöt éves minden fiatalos lendü-
letére, hogy éppen és ZENEAKADÉMIA
LISZT MŰZEUM kerüljek ki be-
lőle. Illetve, egészen éppen nem, de minden esetre
fisszen és élve akarom.

Gondolhatja Méltóságod, hogy eddig is volt már
részem mindeféle keserűségben és csalódásban.
Husonöt és igazán fiatal kor, de azért minden-
estre nyugtáztam, hogy az emberek az élet keserű-
ségéből úgyis, hogy nem voltam már semmiképpen
tapasztalatlan. Itt tény azonban, hogy meglepő-
sen hamar (helyesebben volt meglepően hamar)
csalódtam, alapjában rendítette meg az életben
és boldogságban való hitemet. Itt nem pusztán

egy családban való család volt ugyanis
szó! Ami körünk volt, az fölkultúra minden
személyét az elképzelhető szellemi harmónia-
ról és lelki „közös mezejéről”. Az, hogy mi-
nekünk körül két év után, amit — a vala-
mikor hűvére — nap mint nap együtt töltöt-
tünk, még mindig annyi becsületünk volt, hogy
kegyelmezzünk, társaságon kívül értük ma-
gunkat (noha mindketten szerettünk mulatni is),
hogy minden munkánk, minden problémánk
közös intértünk el, egymással, az, mondom
olyan fokot jelentette a harmóniánk, amit
szavakkal, annyi sem lehet kelően kifejez-
tetni. Én így — belülről — minden kártyámat
föltettem erre az éresemre. Az már aztán igazán
csak vádasként volt a jóistenről, hogy az ő
családja is szeretett engem, az én miénk is
igen megkedvelték őt. Nem volt más hátra, mint
a katonaságot hívni.

Ez a következő után, amikor az esztendő-
sége sem merem volna gondolni arról. Teljesen
elcseszett volt a talajt magam alatt, az azt
gondoltam, hogy soha sem fogom hiheteni, so-
ha többé nem fogok hinni az igaz szerelemben.

Ugy látnik azonban, hogy jó materiából
való vagyok, mert hamar talpraállottam. Persze
— a csalódás ma is fáj még, de úgy érem,
gondagodtam egy élménnyel, tisztító-törőmen-
tem keresztül s talán ... legközelebb ... hi tudja,
talán mégis csak rátalálok arra az igazi társ-
ra, aki nélkül csakugyan nincs maradva az é-
letem.

Rossz dolog persze a megállapodott és lehi-
gadt nerszemből visszatérni a fiatalon-
berek éves flört- és ~~sz~~ kalandhajhangjába.
Megoldva érem magam, ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM ~~adéma~~ az iskolaped-
ba kerültem volna vissza. De úgy látnik,
az élet még nem talált elég esztűs s ...
ontályismétlésre utasított.

Mintán az Isten jószágában mégis csak
bőven, beletörődtem ebbe is s remélem, hogy
a „más ember” ahivé lettem, aki tovább is op-
timista és élni akaró, de alázatosabb vagyok,
nóval az a „más ember” mégis csak megtalálja egy-
rés, amit keres.

Most semem ére, Miltósa'gos Uram, hogy
három oldalt írtam arról, amit két sorban re-

vettem volna körül. Kerestem hinni, hogy nem
mutattam vele Méltóságodat. Az az atyai jószág,
az a különleges felülmelkedettség, az a valódi
humanista gondolkodás és érzés, amit Méltóságod
oly kecsesmagával képvisel ma, ezek kért-
ettek arra, hogy náde'kom elcsúszás, ilyen véle-
tesen benámolják arról, amin keresztül mentem.
Székely Lúdy és Siki's tanár laknak is istan
— illetve utóbbiak még csak most készülök inni,
— de természetesen anélkül, hogy családaimról ne-
hik is benámoltam volna. Eppen ezért ma kérem
Méltóságodat, ne mutassa meg senkinek a levelet,
nehogy esetleg megbájtva érdeklődjenek magukat. It-
től végül is nem tehetek, hogy bár valahányan
höz voltak hozzá a mindeközbe hálával gondolok, mégis
Méltóságod volt az, aki előtt szükségem érztem a lelken
teljes megnyitására.

Jövő hónapban vonulok be önkéntes évenet le-
szolgálni; addig is dolgozom, ami akad: korrespondenciák,
konferenciák. Na meg néha komponáljak is. Hata-
rosított teret a jövőre nincs; egy évre előre úgy is lá-
ba tervezek. Majd meglátom, mikor kezd.

Bár tudom, hogy Méltóságod el van foglalva, mégis
boldogga' lenne, ha válaszolna nekem, ha lehet, egy de-
dikált fényképet küldene emlékül. Addig is kívánom,
hogy sok jószágot fizesse meg a Jóisten. A Méltóságos tanár
kereset csokorom. Örök hűve László Robert